

slag. Det gaar jo ud paa at forandre Ordet „Nørre-Nebel“ til „Nymindegab“, altsaa paa at foreslaa en Bane fra Nymindegab til Varde. Herom vil jeg sige, at det ser jo meget rigtigt ud, det er den Bane, der oprindeligt har været Tale om, og hvis Forslaget om en saadan Bane var gennemførligt, vilde jeg ogsaa kunne slutte mig dertil. Men det tror jeg ikke, at det er, deri er jeg ikke enig med det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt-Vandborg), jeg tror, at det vil blive meget vanskeligt at gennemføre en saadan Ændring, efter hvad der er passeret nede i det andet Ting. Det er jo nemlig det andet Ting, der har givet Lovforslaget den Skikkelse, det har, og jeg skulde tage meget fejl, om man dernede vilde forandre det Standpunkt, man har indtaget. Jeg ser altsaa her den samme Hindring, der ogsaa var for det andet Ændringsforslag. Jeg kan saa godt forstaa, at det ærede Medlem har taget det andet Ændringsforslag tilbage, da det vist var noget, der stødte de allerfleste — kan jeg godt sige — hvorimod maaske det Ændringsforslag, der nu er tilbage, kan synes tiltalende for nogle. Jeg kan dog i alle Tilfælde for mit Vedkommende ikke gaa med, thi jeg ser, som Sagen nu stiller sig, en lige saa stor Vanskelighed for dette Ændringsforslag som for dem begge. Det forekommer mig ogsaa, at de gode Folk ude i Nymindegab faa en meget betydelig Fordel, naar de faa en Bane til Nørre-Nebel, i alt Fald er det en stor Fordel fremfor ingen Bane at faa, og det stiller sig nu saaledes for mig, at vedtager man dette Ændringsforslag, faa de sandsynligvis ingen Bane, i alt Fald ikke i det Tidsrum, den nuværende Lov er gældende. Jeg kan altsaa for mit Vedkommende ikke anbefale at stemme for Ændringsforslaget, men maa anbefale at stemme mod det, og jeg skal tillade mig at anbefale at stemme for Lovforslaget, saaledes som det foreligger her i Tinget.

Madsen-Mygdal: Jeg takker det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt-Vandborg), fordi han har taget sit andet Ændringsforslag tilbage, da jeg, som jeg ogsaa udtalte forleden, da vi havde denne Sag til 1ste Behandling, ikke kan se rettere, end at Vedtagelsen af et saadant Ændringsforslag vilde umuliggøre Lovforslagets Gennemførelse. Jeg skal altsaa slet ikke nu omtale det Forslag, som er bortfaldet, men jeg maa sige, at jeg er enig med den sidste ærede Taler i, at skønt det første Ændringsforslag kan sy-

nes mere uskyldigt, vilde dets Vedtagelse dog nok, saa vidt jeg skønner, have samme Virkning som det andet Ændringsforslags Vedtagelse, nemlig den at gøre Loven umulig, og jeg skal tillade mig at begrunde denne min Opfattelse med nogle enkelte Bemærkninger. Jeg skal vende mig til det ærede Medlem og tage enkelte af de Bemærkninger frem, som han fremsatte for os for et Øjeblik siden. For det første gjorde han gældende, at det var et farligt Præcedens at komme ind paa, at borttage en lovhjemlet Ret — saaledes udtrykte han sig — til en sikker og god Baneforbindelse, og det var første Gang, man her i Tinget gjorde saaledes. Det beror sikkert paa en Misforstaaelse. For det første har man hverken i Nymindegab eller i det hele taget i denne Egn nogen som helst sikker og god Udsigt til denne Bane, dersom Loven af 1894 ikke forandres. Saaledes som den foreligger, er den umulig, det have vi jo Erfaringens Vidnesbyrd for. Men naar den nu har vist sig umulig, er det jo meget rimeligt, at man bøder paa denne Umulighed ved at forandre Loven, og det er noget, som dette høje Ting ogsaa har været med til tidligere. Jeg erindrer saaledes om, at i Lov af 8de Maj 1894 var der en Bane fra Thorsager, tror jeg det var, til Æbeltoft, som det heller ikke viste sig muligt at faa gennemført. Saa forandrede man den og vedtog en Bane fra Æbeltoft til Trustrup og flyttede altsaa det andet Endepunkt hele tre Mil — der er nemlig, saa vidt jeg ved, hele 3 Mil mellem Thorsager og Trustrup. Man berøvede saaledes den Befolkning, der var interesseret i en Bane til Thorsager, den formentlige Ret, den skulde have efter Loven af 1894, og gav en helt ny Bane. Der er altsaa ikke noget nyt og heller ikke noget særlig urigtigt i dette, da begge Baner, baade den nævnte Bane og den her foreslaaede, ere umulige, saaledes som de ere vedtagne fra først af.

Det ærede Medlem talte om et Modtræk fra Ringkøbing. Jeg vilde have sat Pris paa, om det ærede Medlem vilde have undladt sine Bemærkninger i den Henseende. Han udtalte sig ogsaa med en vis Forsigtighed: han vilde lade det staa hen, han havde hørt noget saadant. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at der ikke i saa Henseende foreligger noget som helst Modtræk fra Ringkøbing; det er første Gang, jeg har hørt nogen Antydning i saa Henseende her i Salen, og jeg beklager, at der er fremkommet en saadan Antydning.